

Dosarul nr. 2ra-2081/19

Instanța de fond: Judecătoria Orhei, sediul Rezina – I. Parii

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Muruianu, I. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Lidia Grajdean împotriva lui Petru Drahnea, Sergiu Drahnea, intervenienți accesorii notarii Elena Cornos și Mihail Romanescu, cu privire la rezoluțiunea contractului de donație din 05 august 2009, declararea nulității contractului de donație din 22 iulie 2015,

împotriva deciziei din data de 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, s-a menținut hotărârea din data de 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina,

constată:

La 06 iulie 2018 Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Drahnea și Sergiu Drahnea, intervenient accesoriu notarul Elena Cornos, prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de donație nr. 4334 din 05 august 2009 încheiat între Lidia Grajdean și Sergiu Drahnea și declararea nulă a contractului de donație nr. 4011 din 22 iulie 2015, încheiat între Sergiu Drahnea și Petru Drahnea, obiectele contractelor fiind terenul cu numărul cadastral xxxxx, construcția cu numărul cadastral xxxxx, construcția cu numărul cadastral xxxxx, construcția cu numărul cadastral xxxxx, construcția cu numărul cadastral xxxxx, amplasate în s. xxxxx, r-nul xxxxx și terenul cu numărul cadastral xxxxx, situat în extravilan s. xxxxx, r-nul xxxxx. (f.d. 4-8)

În motivarea cererii de chemare în judecată Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, a indicat că la 05 august 2009 a fost încheiat contractul de donație cu nr. 4334, prin care Lidia Grajdean i-a donat nepotului său de la fiică Sergiu Drahnea terenul cu numărul cadastral xxxxx, construcția cu numărul cadastral xxxxx, construcția cu numărul cadastral xxxxx,

construcția cu numărul cadastral xxxxx, construcția cu numărul cadastral xxxxx, amplasate în s. xxxxx, r-nul xxxxx și terenul cu numărul cadastral xxxxx, situat în extravilan s. xxxxx, r-nul xxxxx.

Astfel, în baza contractului enunțat în proprietatea nepotului Sergiu Drahnea au trecut toate bunurile imobile sus- menționate, inclus și casa de locuit în care locuia Lidia Grajdean.

Reclamanta a menționat că a donat toate bunurile sale imobile nepotului de la fiică Sergiu Drahnea, de la care se aștepta la o susținere, alinare și îngrijire la bătrânețe. Inițial de aceasta avea grijă fiica sa Nina Drahnea, care a decedat la data de 20 ianuarie 2012.

Lidia Grajdean a relatat că cu timpul situația materială s-a înrăutățit, aceasta fiind bătrână, se află la evidența asistentului social ca persoană vulnerabilă, iar nepotul său Sergiu Drahnea a lăsat-o în voia sorții. Mai mult, Sergiu Drahnea a donat în mod ilegal toate aceste bunuri imobile tatălui său Petru Drahnea, care actualmente a scos-o pe reclamantă de la evidență din casa de locuit, aceasta fiind aruncată în drum, într-o stare materială grea.

Potrivit certificatului medical nr. 451 din 08 iunie 2018 Lidia Grajdean se află la evidența medicului de familie cu cardiopatie, cu hipertensiune arterială, este ținută la pat, are necesitate de tratament și îngrijire permanentă.

În opinia reprezentantului reclamantei contractul de donație nr. 4334 din 05 august 2009, încheiat între Lidia Grajdean și Sergiu Drahnea, prin prisma art. 836 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) urmează a fi rezoluționat, ori după executarea donației donatorul nu este în stare să-și asigure o întreținere corespunzătoare, să îndeplinească obligațiile legale de întreținere față de terți, acesta poate cere de la donator restituirea bunurilor donate pe care acesta le mai posedă. La caz, reclamanta nu și-a produs din culpă proprie starea de nevoie, această stare survenind în urma vârstei, stării de sănătate.

Cu referire la pretenția cu privire la declararea nulității absolute a contractului de donație nr. 4011 din 22 iulie 2015, încheiat între Sergiu Drahnea și Petru Drahnea, reclamanta a menționat că acesta a fost încheiat cu încălcarea prevederilor legale care contravin ordinii publice și bunurilor moravuri, ori Lidia Grajdean a donat toate bunurile sale imobile, inclusiv casa de locuit nepotului său Sergiu Drahnea cu scopul ca ultimul să aibă grijă de ea, mai ales în situația când starea materială a acesteia s-a înrăutățit.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din data de 14 septembrie 2018 s-a atras în calitate de intervenient accesoriu notarul public Mihai Romanescu.

Judecătoria Orhei, sediul Rezina prin hotărârea din 12 decembrie 2018 a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie.

Prin decizia din data de 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, s-a menținut hotărârea din data de 12 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

În susținerea soluțiilor sale instanțele de judecată au conchis ca fiind neîntemeiată pretenția Lidiei Grajdean cu privire la rezoluțiunea contractului de donație nr. 4334 din 05 august 2009 încheiat între Lidia Grajdean și Sergiu Drahnea, ori în temeiul art. 836, alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) rezoluțiunea este cerută după ce contractul de donație a fost executat și donatarul a devenit titular al dreptului primit, legea limitând efectele rezoluțiunii doar la restituirea bunurilor donate pe care donatarul le mai posedă. Dacă bunurile nu mai există în natură sau au fost înstrăinate, rezoluțiunea contractului de donație este inadmisibilă, donatorul nefiind în drept să ceară despăgubiri.

La caz, instanțele de judecată au reținut că la 22 iulie 2015 între Sergiu Drahnea în calitate de donator și Petru Drahnea în calitate de donatar, a fost încheiat contractul de donație, obiectul contractului fiind bunurile imobile, pe care Lidia Grajdean le-a donat lui Sergiu Drahnea. Prin urmare, dat fiind faptul că începând cu 22 iulie 2015 Sergiu Drahnea de fapt și de drept nu mai posedă bunurile indicate în contractul de donație nr. 4334 din 05 august 2009, încheiat între Lidia Grajdean și Sergiu Drahnea, acesta nu mai poate fi rezoluționat.

Argumentele Lidiei Grajdean cu privire la înrăutățirea situației materiale, prin faptul că Petru Drahnea a radiat-o de la evidență din bunul imobil, a impus-o să plece cu traiul la fiul său, au fost apreciate de instanțele de judecată irelevante și declarative, ori aceasta a locuit în casa aflată în litigiu până la momentul când benevol a trecut cu traiul la fiul său Alexei Grajdean. Careva probe, prin care să se confirme că Petru Drahnea i-a cerut să părăsească gospodăria, nu a prezentat. Mai mult, instanțele de judecată au reținut actul Primăriei Țareuca nr.29 din 06 iunie 2018 de examinare a condițiilor materiale și de trai, din care rezultă că până la depunerea acțiunii, Lidia Grajdean a locuit în casa lui Petru Drahnea, iar ultimul i-a permis să abiteze în locuința respectivă, cu condiția ca dumneai să nu admită deteriorarea imobilelor și defrișarea copacilor aflați în gospodăria respectivă.

Cu referire la pretenția Lidiei Grajdean privind declararea nulă a contractului de donație nr. 4011 din 22 iulie 2015, încheiat între Sergiu Drahnea și Petru Drahnea, întemeiată în baza art. 220, alin. (1-2) din Codul civil, instanțele de judecată au reținut că Lidia Grajdean nu a prezentat și explicat cert, care au fost bunurile moravuri ce s-au încălcat de către Sergiu Drahnea și Petru Drahnea la încheierea acestui contract.

În aceste circumstanțe instanțele de judecată au concluzionat că pretenția Lidiei Grajdean cu privire declararea nulă a contractului de donație nr. 4011 din 22 iulie 2015, încheiat între Sergiu Drahnea și Petru Drahnea ,este neîntemeiată.

Împotriva deciziei instanței de apel, la 21 iunie 2019 a depus recurs Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, prin care a solicitat declararea recursului admisibil, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată. (f.d. 203-212)

În motivarea recursului Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, a indicat că instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material

și procedural, nu a fost elucidată și apreciată pe deplin și în mod obiectiv starea de fapt, cu atât mai mult că, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel au fost supuse administrării și aprecierii probele și circumstanțele cazului, care indiscutabil duc la constatarea temeiniciei cererii de chemare în judecată.

În opinia recurenteii instanța de fond și instanța de apel urmau să elucideze fiecare probă prezentată pe caz, toate circumstanțele cauzei și să adopte o soluție corectă, dar toate aceste momente au fost încălcate și negate de către instanța de fond și instanța de apel, drept rezultat fiind pronunțate soluții absolut ilegale.

Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, a susținut că în speță sunt temeuri de rezoluțiune a contractului de donație nr. 4334 din 05 august 2009, încheiat între Lidia Grajdean și Sergiu Drahnea și de declararea nulității contractului de donație nr. 4011 din 22 iulie 2015, încheiat între Sergiu Drahnea și Petru Drahnea. Simpla motivație a lui Sergiu Drahnea că a donat casa tatălui său din motiv că nu mai avea posibilitate materială să o întrețină nu-și găsește confirmare și justificare. În opinia recurenteii scopul a fost însușirea casei Lidiei Grajdean de către Sergiu Drahnea și Petru Drahnea, fără a-și executa obligațiile contractuale asumate de a o întreține până la adânci bătrânețe.

La 16 octombrie 2019 Sergiu Drahnea a depus referință la cererea de recurs declarată de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă, invocând că aceasta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 mai 2019, a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 05 iunie 2019 (f.d.202), a fost publicată pe portalul național al instanțelor de judecată la 06 iulie 2019. Recursul declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, la 21 iunie 2019, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul

declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Lidia Grajdean, reprezentată de avocatul Zaharia Procopie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Maria Ghervas